

zijn voorganger Loudon onveranderd had overgenomen, is van 1863 met een overgangstijd van tien jaren ¹⁾.

§ 2. Het octrooi der nieuwe W. I. Compagnie, 1683, zeide in art. 6: „Dewijle de gemelte colonie niet wel kan worden voortgezet dan door middel van swarte slaven ofte negros ende niemandt buyten de voorsz. compagnie in deze landen bevoeght is, eenighe slaven te halen van de kuste van Africa, alwaer alleen in gehandelt werden, soo sal de voorsz. compagnie geobligeert sijn aan de geseyde colonie jaerlijcx te leveren sodanigen aental slaven als aldaer sullen wesen gerequireerd.”

Hierbij gold Suriname als afzetgebied op zich zelf. Curaçao voor zich en als doorvoer-depôt naar Amerika. St. Eustatius voor zich en als doorvoerhaven naar de omliggende eilanden — onder protest gelijk wij nog zien zullen. De slaven ²⁾, kriegsgevangenen meest uit de binnenlanden, te St. George d'Elmina gekeurd en met de letters der Comp. gebrandmerkt („niet te hard”, zegt Bosman), werden naakt ingeladen, 600 à 700 stuks per schip, de mannen met een hand aan een voet geketend, overdag soms aan dek gebracht om te luchten, bij aankomst wederom gekeurd, daarna verkocht, waarbij de eigenaar hun ook zijn letters inbrandde. In Suriname gingen zij dan meest naar de plantages, met arbeid den ganschen dag, zonder rustdag, volstrekt rechtloos, blootgesteld voor de kleinste vergrijpen aan voor ons thans ongelooflijke straffen, de jonge negerinnen onbeschermd tegenover alle gemeenheden harer meesters of de martelingen harer jaloersche meesteressen ³⁾. Geen huwelijk ⁴⁾, geen huiselijk leven, geen onderwijs.

¹⁾ *Nieuw Ned. Biogr. Woordenboek* IV 1352. De vrijmaking der slaven in 1848 op het Fransche deel van St. Maarten had feitelijk ook die op de Nederlandsche helft ten gevolge.

²⁾ Verhalen van ooggetuigen over de reizen van slavenschepen van de Kust naar Amerika bij W. Westergaard, *The Danish West Indies* p. 140—144.

³⁾ Stedman *a. w.* I 24. 148. 150. II 88. Wolbers *a. w.* blz. 131 vlg. 134. 291 noot. Onder deze vrouwen Maria Susanna du Plessis (Boekhoudt *Uit mijn verleden*, 1874, blz. 109), de weduwe P. Mauricius, juffrouw Pieteron. Op Curaçao de eigenares der plantage Hieronymus, de Gaay Fortman, *Curaçao* blz. 264 noot. Van Hoëvell, *a. w.* I 57—64. Dr. Joh. R. Birlinger, *Das grausame Weib*, Wien 1928, behandelt in cap. II *Die Frau als Sklavenhälterin* met rijke literatuur. Hier inderdaad werden „Weiber zu Hyänen”. Eene beschaafde, geestige jonge dame uit Schotland, Janet Schaw, is in 1775 op Antigua en zegt van die straffen: „When one comes to be better acquainted with the nature of the negroes, the horror of it must wear off. It is the suffering of the human mind that constitutes the greatest misery of punishment, but with them it is merely corporal. As to the brutes it inflicts no wound on their mind whose natures seem made to bear it, and whose sufferings are not attended with shame or pain beyond the present moment”, *Journal of a lady of quality*, ed. Evangeline Walker Andrews, New Haven, Yale Univ. Press. 1923, pag. 127.

⁴⁾ Over negerkinderen als handelsproduct (op Barbados) Henry Whistler, *Journal*